

حملات موشکی پاکستان بالای افغانستان و سکوت سؤال برانگیز حامد کرزی

از مدت چند ماه به اینسو ، مقامات نظامی پاکستان، موازی با براه اندازی اعمال تروریستی و تخریبی و تهدیدی بلا وقفه توسط گروه های تروریستی دست پرورده ی شان در خاک افغانستان، روزانه ده ها موشک نیز به سوی کشور جنگزده و اسیر ما ، بگونه ی دیوانه وار پرداب میکنند.

البته هدف این موشک باران نظامی تا کنون، عمدتاً مناطقی از ولایت کنر افغانستان است که هم مرز با پاکستان میباشد.

قبل از همه باید گفت که خطه ی کنر، علاوه از داشتن کوه ها های سر به فلک کشیده، دره های هولناک، جنگلات انبوه و دریای خروشان، زادگاه مردان و زنان آزاده و دلیر هم است و هم از نظر مطامع دشمنان مردم افغانستان، بخصوص نظامیان بی مروت پاکستان، خطه ی ستر اثریک ، حساس و مهم میباشد.

این ولایت افغانستان در عین زمان با چترال ، بدخشان، کاپیسا و لغمان قرابت و همسایه گی جغرافیایی دارد.

این موقعیت جغرافیایی مهم ، در صورتیکه حاکمیت دولت مرکزی افغانستان بالای آن تضمین شده باشد، امنیت و مصوونیت ساحات وسیع مملکت ما در جنوب شرق و شمال شرق را تأمین میکند و برعکس، عدم دسترسی و حاکمیت دولت از یکسو و ایجاد شورش و

نا امنی دران ساحات از سوی دیگر، میتواند این ساحات را شدیداً متأثر نموده حتا پایتخت کشور را تهدید کند.

در زمان حاکمیت هند برتانوی، آنگاه که هنوز معجون مرکبی بنام پاکستان وجود خارجی نداشت، این ولایت مورد توجه مقامات استعماری برتانیه قرار داشت و در سالهای اشغال افغانستان توسط نیروهای روسی، جهادی های وهابی و سلفی و صد ها تن عرب و عجم مسلح ، متعصب و بنیاد گرای مذهبی و درعین حال قاتل و خونریز توانسته بودند با استفاده از استحکامات طبیعی کنر، دم و دستگاه خود شان را دران خطه بکار اندازند.

باعرض همین مختصر، وقتی می بینیم نظامیان پاکستانی، دره ها و کوهپایه های ولایت کنر را مورد حمله های موشکی خویش قرار میدهند ، هدف و مقاصد خاص استعماری آنها تا حد زیادی برملا میشود.

والی ولایت کنر، اهالی آنولا و سایر شاهدان عینی و حتا تصاویر منتشر شده با صراحت کامل گویای شلیک صد ها موشک از جانب پاکستان بالای مناطق مختلف ولایت کنر است که در اثر آن ، نه تنها تاکنون حدود صد نفر شهید شده اند ، بلکه ده ها خانه و کاشانه ی اهالی بی بضاعت کنر ویران گردیده و صد ها نفر به جا های دیگر مهاجر شده اند.

اخیراً والی کنر رسماً در یک صحبت تلویزیونی اظهار داشت که ظرف سه ماه اخیر، به تعداد یکهزار و پنجصد موشک از جانب نظامیان پاکستانی بالای مناطق مختلف کنر شلیک شده است .

جالب اینست که علی رغم این حمله و تجاوز نظامی آشکار و دوامدار ، قضیه میروود که شکل معما بخود گیرد،

مقامات نظامی پاکستان، تجاوز علنی نظامی اش بالای خاک افغانستان را بیشرمانه انکار میکنند، حکومت مرکزی افغانستان در قبال یک چنین قضیه ی مهم ملی خاموش می ماند و سخنگوی نا تو هم در زمینه اظهار بی خبری میکند. چرا چنین است!؟

اولاً باید گفت که هیچ گروه تروریستی، جزیک دولت یا حکومت، توان نگهداری چند هزار موشک و شلیک آشکار، عریان و همه روزه، بخصوص در محل و منطقه یی که نیروی تا به دندان مجهز کشور های قدرتمند جهان حضور فزیک داشته باشند، ندارند. دوماً، بفرض اگر این حمله ی راکتی وسیع و دوامدار توسط گروه یا گروه های تروریستی از قلمرو پاکستان هم صورت گرفته یا می گیرد، چرا و به چه دلیل دولت مرکزی افغانستان و نیرو های خارجی از ان اظهار بی خبری مینمایند؟

در چنین صورتی، چرا مقامات نظامی پاکستان جلو شلیک موشکها از خاک خودش علیه همسایه ی شمال غربی اش را سد نمی سازد؟ چرا جانب افغانستان به عمل بالمثل و یا اقدامات باز دارنده ی نظامی و سرکوب کننده نمی پردازد؟

مگر نیرو های نظامی چهل و شش کشور جهان به منظور " تأمین امنیت جانی و مالی مردم افغانستان " به این کشور سرازیر نشده اند ؟

اگر این، کار جنگی و تخریبی حکومت پاکستان است که مسلماً هست، رییس جمهور افغانستان که از یکسو سر قومانده ی اعلا ی اردو و از سوی دیگر اساساً حامی حاکمیت ملی، نگهدارنده ی حقوق شهروندان و حراست از قلمرو های کشور در برابر هر نوع

تجاوز خارجی میباشد، چرا و روی چه دلیلی سکوت ننگین در پیش گرفته است؟

آیا خود نظامیان پاکستانی حتا در برابر اربابان و تمویل کننده گان امریکایی شان ، وقتی پای تجاوز و تعرض در میان می آید، خط و نشان نمی کشند؟

آیا کسی کدام دولت یا حکومتی را سراغ دارد که در برابر چنین موشک پرانی ها و تخطی های آشکار نظامی علیه جان و مال شهروندانش سکوت مرگبار اختیار کرده باشد؟

اگر حامد کرزی تصور میکند که جانب افغانی هنوز توان عمل بالمثل را ندارد، چرا موضوع را به شورای امنیت سازمان ملل بعنوان مرجع بازخواست کننده محول نمیکند؟

چرا مردم افغانستان را بخاطر براه انداختن تظاهرات اعتراضی برضد عمل نا روای پاکستان بسیج نمیکند؟

چرا نیرو های مکمل و مجهز امریکا و نا تو نمی خواهند منبع اصلی شلیک موشکها را با استفاده از دم و دستگاه مدرن و پیشرفته ی علمی و تخنیکی و نظامی خویش نشانی نمیکند؟

مردم ما بیاد دارند که رژیم شاهی ، با آنکه در برابر منافع ملی و حقوق شهروندی مردم افغانستان اعتنای چندانی نداشت، با آنهم ، زمانیکه در سالهای شصت سده ی رفته، حکومت مداران پاکستانی یک یا چند بمب در مناطق قبایلی فرو افکنده و چند نفری را کشته بودند، ماشین دولتی و مطبوعاتی دولت افغانستان با سر و صدای ی زیاد حتا نمونه و پارچه های بمب استفاده شده را جمع آوری و در معرض دید گزارشگران جهانی در کابل قرار داد.

ولی حامد کرزی که امروز بعنوان شخص اول مملکت در ارگ جمهوری به اریکه ی قدرت تکیه زده است ، چنان در برابر پنجابی های پاکستان زبون شده که حتا عمل ناروا، قاتلانہ ، تجاوزکارانه و خونین آن کشور علیه ملت و مملکت ما را نا دیده و نا شنیده می گیرد و صدایی از درون سینه اش بیرون نمی جهد.

آیا کرزی میتواند وقتی میز حساب گیری ملت افغانستان در میدان عدالت و مآخذہ گذاشته شود، جواب قانع کننده داشته باشد ؟